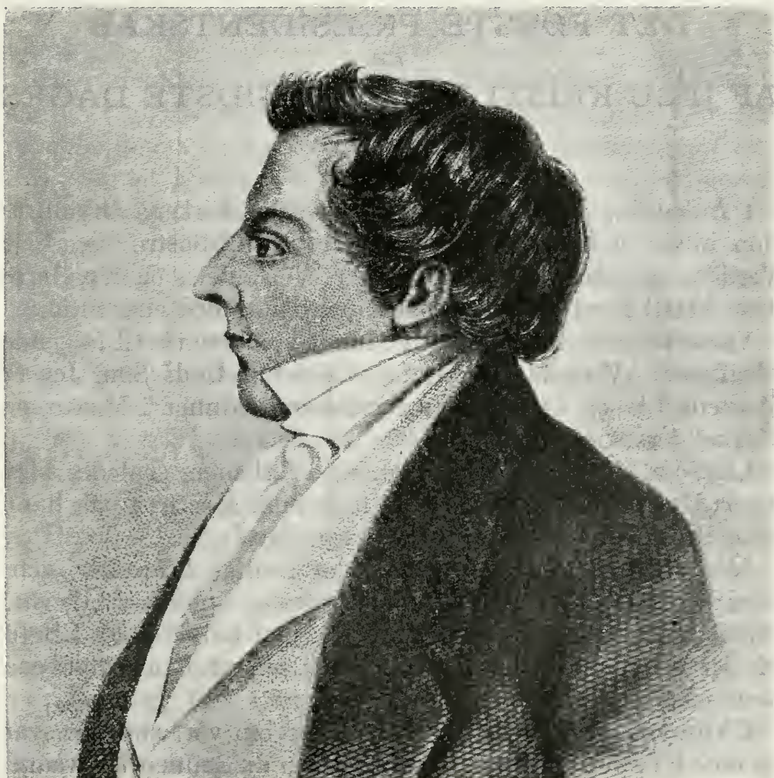
SKANDINAVIENS STJERNE

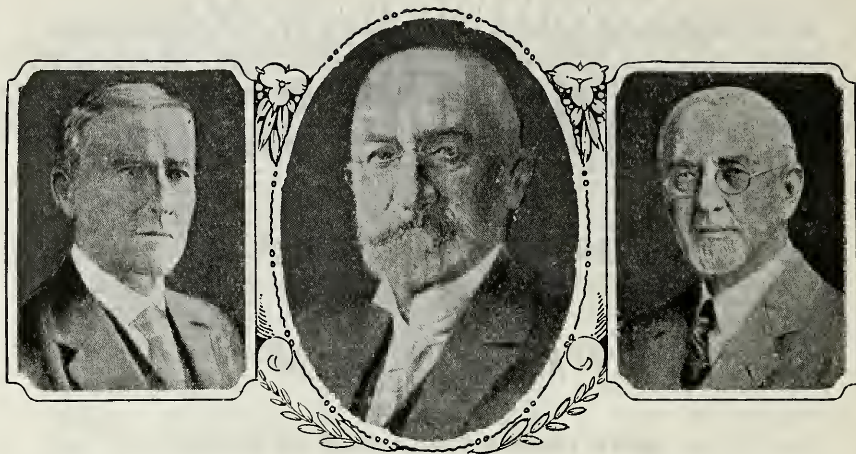
ORGAN FOR JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 7	1. APRIL 1930	79. AARGANG



Joseph Smith.



Anthony W. Ivins. Heber J. Grant. Chas. W. Nibley.

ET BUDSKAB
FRA
DET FØRSTE PRÆSIDENTSKAB
AF
AF JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE.

I Anledning af Hundredeaarsdagen for Kirkens Organisation hilser vi eder, vore elskede Brødre og Søstre over hele Verden, og beder, at Gud vor Faders Velsignelse og den Herre Jesu Kristi Kærlighed og Naade maa være med eder altid.

Vi indleder vort Budskab til eder ved at henvise til følgende Skriftsted: »Visselig, jeg er Jesus Kristus, Guds Søn. Jeg er Verdens Liv og Lys. Jeg er Lyset, som skinner i Mørke, og Mørket forstaar det ikke.«

Ligesom Moses ophøjede Slangen i Ørkenen, saaledes blev ogsaa Guds Søn ophøjet, for at hver den, som tror paa ham, ikke skal fortabes, men have et evigt Liv.«

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige bekræfter, gennem sit Præsidentskab, disse Sandheder og opfordrer alle sine Medlemmer over hele Verden til paany at indvie deres Liv til Mesterens Tjeneste og til Genoprettelsen af hans Rige paa denne Jord.

I Ydmyghed og med fuld Bevidsthed om vort store Ansvar bærer vi Vidnesbyrd om, at da Faderen og Sønnen i Foraaret

1820 viste sig for Joseph Smith, blev alle Tiders største evangeliske Husholdning indvarslet.

Dette sidste Aarhundrede har været fuldt af store og betydningsfulde Begivenheder. Paa alle Videnskabens Omraader er der sket revolutionerende Omvæltninger, som har beriget Menneskenes Liv og gjort det lyst, skønt og behageligt i en Grad, som Folk før denne Tid ikke har kunnet drømme om.

Naar vi ser paa alle disse vidunderlige Fremskridt og alle de skønne Gaver, som i dette sidste Aarhundrede er blevet skænket Menneskeheden, har vi Trang til at udbryde: »Store og vidunderlige er dine Veje, Herre! Dine Hensigter rokkes ikke, og der er ingen, som kan holde din Haand tilbage!«

Paa den 6. April for 100 Aar siden blev Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige organiseret i Peter Whitmers Hjem i Fayette, Seneca County, New York. Der var kun 6 Medlemmer til at begynde med.

I sin Bjergprædiken siger Mesteren, at et Træ skal kendes af dets Frugter. I Kraft af denne evige Lov beder vi om Verdens Dom over det, Kirken har udført i det sidste Aarhundrede.

Efter sin Opstandelse paalagde Mesteren sine Disciple at gaa ud i al Verden og prædike Evangeliet for alle Folkeslag og døbe dem i Faderens, Sønnens og den Helligaands Navn. Paa samme Maade har Herrens Tjenere i den nuværende Husholdning baaret det glade Budskab om det gengivne Evangelium til alle Dele af den civiliserede Verden.

Herrens Hus' Bjerg er blevet oprettet paa Bjergenes Toppe, og Folk fra alle Nationer har strømmet derhen. Herren har velsignet deres Arbejde, og Ørkenen blomstrer nu som en Rose. Byer er oprettet og Templet bygget, hvor de hellige Ordinancer udføres for levende og døde.

Naar vi ser paa Kirkens beskedne Organisation og følger dens Historie gennem Forfølgelse, Fattigdom og Nød, kan det saa benægtes, at et stort og herligt Arbejde er blevet udført, at Herrens Løfter er gaaet i Opfyldelse, og at hans Magt til at fuldføre, hvad han har besluttet, er stadfæstet?

Lad Æren og Prisen for altid tilskrives Gud vor Fader og hans Søn Jesus Kristus!

Ifølge alle Profetier ligger Fremtiden lys og skøn for os. Vi opmuntrer vore Brødre og Søstre til at afstaa fra det onde og gøre, hvad der er godt. Besøg de syge, trøst de sørgende, klæd de nøgne, giv de hungrende at æde, sørg for Enker og

Faderløse. Efterlev Visdomsordet og hold eder ubesmittede af Verdens Synder. Betal Herren eders Tiende, og han vil rigelig velsigne eder. Vær lydige mod Guds og Landets Love, og vis Ære og Respekt mod dem, som er sat over eder.

Til Folkene i hele Verden sender vi vor Velsignelse og bærer Vidnesbyrd for dem, at Gud lever, og at Jesus Kristus er hans enbaarne Søn, Verdens Frelser. Vi byder alle Mennesker at komme til ham, for at de gennem hans Naade kan opnaa evigt Liv og en Arv hos ham i hans Faders Rige.

Heber J. Grant,
Anthony W. Ivins,
Charles W. Nibley,
Det Første Præsidentskab.

KIRKENS 7 PRÆSIDENTER.

JOSEPH SMITH AABNER VEJEN.

»Det Nittende Aarhundredes Profet«. Det var Joseph Smith. Allerede 14 Aar gammel vakte han Opsigt ved at fortælle Verden, at han havde haft Besøg af Faderen og hans Søn, Jesus Kristus. Og saa stærk var hans Tro, at han gav sit Liv for denne Sag.

Profeten Joseph Smith er Grundlæggeren af den store Organisation, som i Dag tæller henimod 700.000 Medlemmer, og som bærer Navnet Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, eller som den i Almindelighed kaldes »Mormonkirken«. Han er født i Sharon, Windsor County, Vermont, den 23. December 1805. Hans Fader og Moder, Joseph og Lucy Mack Smith, stammede paa begge Sider fra New Englands Grundlæggere.

Fra sine Forfædre havde han arvet en dyb Ærefrygt for Gud og en stor Respekt for den menneskelige Handlefrihed. Og under hele sit Liv havde han to Principper, han aldrig vilde fornægte. Det første var Kravet om Religionsfrihed for alle, det andet var en stærk Tro paa, at de Forenede Staters Konstitution var inspireret af Gud og skulde æres og respekteres af alle.

En god Lærdom.

Af sine Forældre lærte han at være flittig, behersket, dydig, gudfrygtig og ærlig i alt, hvad han gjorde.

Hans Interesse for Religionen blev først vakt gennem en

Del religiose Moder, som visse religiose Sekter afholdt i Nærheden af hans Hjem i Palmyra, New York. Men han blev ogsaa meget forvirret over al den Uoverensstemmelse, som herskede mellem de forskellige Samfund. Joseph, som da var 14 Aar gammel, begyndte at læse i Bibelen, og denne hans Interesse for Bibelstudium holdt sig hele Livet igennem.

Fra de Guldplader, han fandt i Kumorah Hoj, oversattes de Skrifter, som nu er kendt som Mormons Bog. Siden er Bogen blevet trykt paa 15 forskellige Sprog og udsendt over hele Verden.

Tirsdag den 6te April 1830 samlede Profeten 5 af sine mest trofaste Venner og organiserede Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. De seks, som netop udgjorde det Antal, der forlangtes af Staten New York, for at en Organisation kunde blive anerkendt, var Joseph Smith, Oliver Cowdery, Hyrum Smith, Peter Whitmer jun., Samuel H. Smith og David Whitmer.

Medlemstallet vokser.

Medlemstallet begyndte straks at vokse, og med Indsættelsen af alle Embedsmændene blev Kirken, og er fremdeles, en af de bedst dannede Organisationer i Verden.

Under mange Trængsler og Forfolgelser, baade fra privat og offentlig Side, forte Joseph Smith sine Tilhængere fra den ene Del af Landet til en anden. Mange interessante Beretninger fra den Tid er blevet fortalt fra Fader til Son, og alle viser Joseph Smiths enestaaende Trofasthed mod sit Kald, og faste Overbevisning om at dette var Guds sande Kirke, som var oprettet ved guddommelig Aabenbaring.

Joseph Smith, hvis Uddannelse kun bestod af, hvad hans Fader og Moder havde kunnet lære ham hjemme, havde en fuld Forstaaelse af Uddannelsens store Betydning, og hvorsomhelst han og hans Ledsagere standsede for en længere Tid, blev der oprettet Skoler. Disse Skoler var sikkert meget mangelfulde, og dog havde de utvivlsomt sin store Betydning for dem, som kom til at gaa der.

I denne vanskelige Tid var Profeten stadig i Fare. Mange Gange var det kun med Nod og næppe han undslap Doden. Hans udprægede Retfærdighedsfolelse og Godhed mod alle, han kom i Beroring med, skaffede ham en Hærskare af Venner.

I Nauvoo var der oprettet en Legion, som var organiseret af Kirkens Medlemmer for at beskytte deres Venner, Slægtninge og Ejendomme. Da Guvernoren lovede, at intet ondt

skulde tilfojes dem, nedlagde de efter Profetens Raad deres Vaaben. Men Joseph Smith, Hyrum Smith, John Taylor og Willard Richards blev kastede i Carthage Fængsel.

Den 27. Juni 1844 trængte en bevæbnet Pøbelskare paa ca. 200 Mand ind i Fængslet og dræbte Profeten og hans Broder og gav John Taylor flere alvorlige Saar.

Saaledes endte den Mands Liv, der var udvalgt til at grundlægge den store Organisation, der har gennemgaaet saa mange Prøvelser og Trængsler, og som nu, den 6te April 1930, over hele Verden fejrer sit Hundredaars-Jubilæum.

BRIGHAM YOUNG, »DEN MODERNE MOSES«.

Brigham Young, som blev Kirkens anden Præsident, er en af de Mænd, som fra en beskeden Begyndelse har hævet sig til en Højde og en Berømmelse, som giver ham Plads blandt Verdens store Mænd.

Hans Bedstefader, Joseph Young, deltog i de franske og indianske Krige, og hans Fader, John Young, tjente under George Washington i Revolutionskrigen.

Den 1. Juni 1930 bliver det 129 Aar siden, Brigham Young blev født i en Bjælkehytte i Whittingham, Vermont. Skønt han voksede op i pietistiske Omgivelser, sluttede han sig ikke til noget religiost Samfund, før han var 20 Aar gammel. Han blev Metodist som sine Forældre, men kort efter mødte han Joseph Smith og forstod meget hurtig Evangeliets Principper.

Brigham Young fandt i sin nye Leder en trofast Ven, og ofte senere, naar Trængslerne kom, forsvarede denne store, stærke Mand Joseph baade med Haand og Mund.

Den 14. Februar 1835 blev Brigham Young ordineret til Apostel og viste snart sine Leder-Evner, da han i 1840 paa en Mission i England organiserede den europæiske Mission. Han grundlagde ogsaa »Millenial Star«, som er blevet udgivet hele Tiden siden. Hans største Mission kom imidlertid i 1844, da han blev indsat som Leder af Kirken. Nu fik han den store Opgave at føre de Hellige fra Nauvoo til Saltsødalen. Den Maade, hvorpaa han skilte sig fra denne overmaade vanskelige Opgave, har i høj Grad bidraget til at gore ham kendt som en af de storste Organisatorer, der nogensinde har levet. Brigham Young var en glimrende Leder, og som saadan anerkendes han den Dag i Dag, ikke alene i Utah, men overalt i de Forenede Stater.

Han døde den 29. August 1877.

JOHN TAYLOR.

Kirkens tredje Præsident, John Taylor, blev født i Milnthorpe, Westmoreland County, England, den 1. November 1808. Hans Forældre, James og Agnes Taylor, tilhørte den engelske Kirke og opdrog deres Børn i den samme Tro.

I en ung Alder rejste han over til Kanada og sluttede sig her til en Kreds sandhedssøgende, unge Mænd, der var bleven enige om at studere Bibelen i Fællesskab. Her traf han sammen med Parley P. Pratt, som paa denne Tid virkede som Missionær i Kanada. John Taylor og mange af hans Venner forstod snart Evangeliet og sluttede sig til »Mormon«kirken.

Præsident Taylor blev en af Joseph Smiths bedste Støtter. Han udførte et meget stort Missionsarbejde, og vi har mange interessante Beretninger om, hvorledes han stadig gik ud uden »Pung eller Taske« og ofte blev hjulpet paa de vidunderligste Maader.

Han var hele sit Liv en ivrig Bibellæser og var desuden meget interesseret i Journalistik og Litteratur.

Præsident Taylor gennemgik mange Trængsler. Da han var i Carthage Fængsel sammen med Profeten Joseph Smith, blev han haardt saaret af 4 Kugler, og flere af disse bar han i sit Legeme til sin Død, 43 Aar senere.

Da Præsident Brigham Young døde i 1877, blev han Præsident over de Tolvs Raad, og i 1880 blev han Præsident over Kirken.

Han døde den 25. Juli 1887. Hans Begravelse blev, faa Dage senere, overværet af Tusinder, som elskede ham i Livet og ærede hans Minde i Døden.

WILFORD WOODRUFF, »DEN STORE OG GODE MAND«.

Dette var den Benævnelse, som ofte blev brugt om Kirkens fjerde Præsident. Præsident Woodruff blev født den 1ste Marts 1807 i Farmington (nu Avor), Connecticut. Han begyndte tidlig med haardt Arbejde, idet han hjalp sin Fader, Aphek Woodruff, med at drive Farmington-Møllerne, medens han endnu var ganske ung. Han sluttede sig ikke til nogen Sekt, men studerede omhyggelig Skrifterne, og da han senere fik Besøg af to »Mormon«missionærer, blev han, sammen med sin Broder, Azmon Woodruff, Medlem af Jesu Kristi Kirke af S. D. H.

Præsident Woodruff begyndte straks at virke for den Sag,

han havde lært at elske. Hans første Missionsmark var Arkansas og Tennesee. Han rejste meget og oprettede stadig nye Missioner for Kirken. Han rejste gennem England, Skotland, Wales, 6 Øer, 23 af Amerikas Forenede Stater og 5 Territorier.

Da Præsident John Taylor efterfulgte Brigham Young, blev Wilford Woodruff Præsident over de Tolvs Raad. Og da Præsident Taylor døde i 1889, blev Woodruff Kirkens Leder.

Præsident Woodruffs 90. Fødselsdag, den 1. Marts 1897, blev fejret ved en stor Festlighed, hvor Guvernoren, mange Stats-Embedsmænd og mange Ikke-Medlemmer af Kirken var tilstede. Ved denne Lejlighed holdt han en Tale med en saadan Kraft og Fasthed, som var ganske enestaaende for hans Alder.

Præsident Woodruff har saa mange Gange været i Livsfare og kun med Nød og næppe undsluppet Døden, at der har dannet sig rene Ordsprog om disse Ting. Men det har vist sig, at om der har været mange Magter, der han truet med at ødelægge hans Liv, saa har der ogsaa altid været mange beskyttende Magter, der har ført ham frelst ud af det altsammen.

LORENZO SNOW.

Kirkens femte Præsident, Lorenzo Snow, blev født i Mantua, Ohio, den 3dje April 1814. Han var den ældste Søn af Oliver og Rosetta L. Pettiboue Snow. Hans puritanske Opdragelse satte et Stempel paa ham, som han beholdt gennem hele sit Liv.

Tiltrods for de vanskelige Forhold, han levede under som Barn, fik han alligevel tidlig Adgang til en god Uddannelse. En kort Tid stod han overfor Valget mellem Militæruddannelse og Universitetsuddannelse, men det sidste sejrede, og han begyndte paa det berømte Oberlin College, som paa den Tid var strengt presbyteriansk. Han blev snart utilfreds med den Religion, han lærte der, og begyndte næsten at tabe Interessen og Respekten for Religion. Men efter at han havde hørt »Mormon«religionen forkyndt af Ældste David W. Patten, blev han døbt i Juni 1836.

Præsident Snow blev en trofast Ven og Forsvarer af Profeten Joseph Smith, og mange var de Trængsler og Forfølgelser, han maatte udstaa for Profetens Skyld, ikke mindst under den haarde Tid i Kirtland.

Han har været en af Kirkens mest aktive Missionærer, som

har arbejdet baade i de Forenede Stater, i fremmede Lande og paa Øerne i Havet. Han blev ordineret til Apostel den 12. Februar 1849, eet Aar efter hans Ankomst til Saltsødalen.

Præsident Snow tog meget stor Del i det offentlige Liv. I 10 Aar præsiderede han over Senatet. Den 7de April 1889 blev han Præsident over Kirken.

Kort for denne Tid havde den amerikanske Regering konfiskeret meget af Kirkens Ejendom, og Kirken var af denne Grund kommet i stor Gæld. Præsident Snow organiserede da et rent Felttog for at prædike Tiende, og Følgen var, at i Aaret 1899 blev der betalt mere Tiende end nogensinde for, og snart var Kirken gældfri igen.

Som Bevis paa denne Mands utrættelige Arbejdskraft skal her anfores, at 48 Timer for sin Dod underskrev han 58 Beskikkelser for Missionærer, og 27 Timer for sin Dod præsiderede han over et Møde.

Han dode den 10de Oktober 1901 og blev begravet fra Tabernaklet under umaadelig stor Deltagelse af Slægt og Venner.

JOSEPH F. SMITH.

Den sjette Præsident over Kirken, Joseph F. Smith, stod som Leder i næsten 20 Aar, og denne Tid var for en stor Del fuld af Trængsler og Modgang for Kirken.

Han blev fodt den 13. November 1838 i Far West, Missouri. Hans Fader var Hyrum Smith, Profeten Joseph Smiths Broder og Kirkens forste Patriark. Hans Moder var Mary Fielding Smith, fodt i England. Han lærte tidlig Trængsler og Modgang at kende, og som ganske ung Dreng maatte han udfore Arbejde, som vilde have været haardt for en voksen Mand.

Da han kun var ti Aar gammel, kørte han to Okse-Spand over Sletterne fra Missourifloden til Saltsodalen.

Der var ikke megen Anledning til Uddannelse, saa han fik sin forste Undervisning af sin Moder. Tidlig viste han Trang til kun at tilegne sig den Kundskab, som vilde blive af praktisk Betydning for ham.

Da han var 15 Aar gammel, blev han sendt paa sin forste Mission til Sandwich Øerne. I 1860 blev han saa sendt til Stor-Brittannien. Her blev han bekendt med Præsident George Q. Cannon, og de to blev Venner for Livet.

Da han kom tilbage fra Missionen, blev han et aktivt Medlem af Byraadet, og det skyldtes hans Anstrengelser og vise Raad, at Liberty Park blev anlagt paa sin nuværende Plads.

Denne smukke Park vil altid staa som et Mindesmærke over hans Virksomhed i Byraadet.

Den 1ste Juli 1866 blev han ordineret til Apostel, og i Oktober 1880 blev han valgt til Præsident John Taylors anden Raadgiver. Han fortsatte som Raadgiver for Præsidenterne Wilford Woodruff og Lorenzo Snow, indtil han ved den sidstnævntes Død i 1901 selv blev Præsident over Kirken.

Et af hans mest fremtrædende Karaktertræk, var hans udprægede Retfærdighedsfølelse.

I hans sidste Tid faldt det i hans Lod at lede Kirken gennem Verdenskrigens oprivende Aar, og efter et Liv i aktiv Tjeneste, døde han, 80 Aar gammel, den 19de November 1918.

Hans Begravelse fandt Sted fra Salt Lake Tabernakel under overvældende Deltagelse, og hans Minde vil blive æret af Tusinder.

HEBER J. GRANT VED RORET I DAG.

Præsident Heber J. Grant, som allerede var den første af Kirkens Apostler, der var født i Utah, blev den 23. November 1918 ogsaa den første af Kirkens Præsidenter, der var født i Utah.

Præsident Grant blev født den 22. November 1856 i Salt Lake City. Hans Forældre var Jedediah Morgan Grant, som i mange Aar var Raadgiver i det første Præsidentskab, og Rachel Ridgway Ivins Grant.

Han var sin Moders eneste Søn, og der var et mer end almindelig ømt Forhold mellem dem.

I sine Ungdomsaar var han meget glad ved Sport og fortæller selv, at han paa den Tid ikke blev særlig meget respekteret paa Grund af denne sin Sports-Interesse.

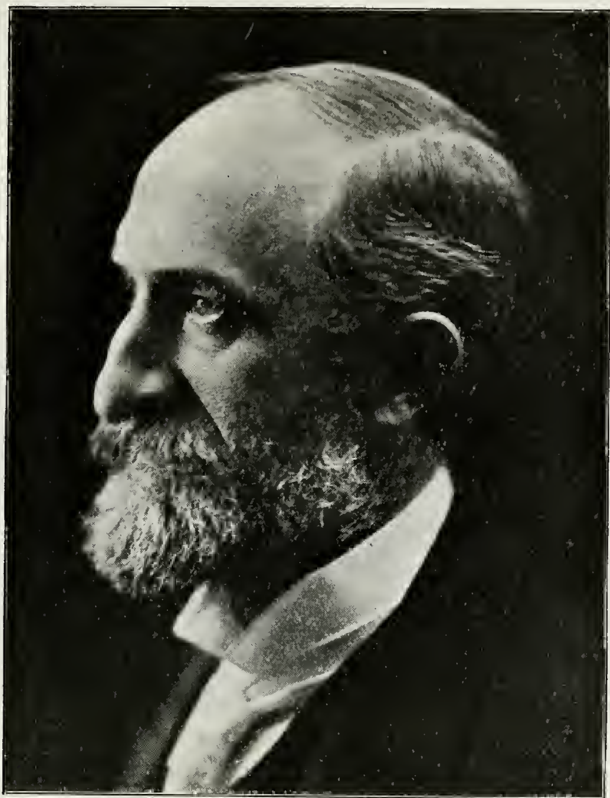
Men Præsident Grant har levet et meget arbejdsomt og nyttigt Liv. Hans Princip er, at Dovenskab aldrig bringer Lykke eller Fremgang. Og Kirkens nuværende Velstand og gode Forhold skyldes for en stor Del hans Flid og Dygtighed.

Skønt hans Administrationstid ikke har været præget af de udvortes Forfølgelser, saa har dog den hurtige Verdensudvikling stillet ham og hans Raadgivere overfor mange Problemer, som i Vigtighed kan sidestilles med dem, hans Forgængere har haft at kæmpe med. Præsident Grant har ofte sagt, at den Fjende, som kæmper i aaben Kamp, er lettest at besejre.

Præsident Grant er en meget stor Autoritet paa det finan-

sielle Omraade og har udført mange store finansielle Foretagender baade for Kirken og de Institutioner, han har staaet i Forbindelse med.

Præsident Grant har altid været en kærlig og opofrende Fa-



Præsident Heber Grant.

der. Han har en stor Familie, som er blevet opdraget i streng Overensstemmelse med de Sidste Dages Helliges Idealer.

Præsidenten fejrede nylig sin 73-Aars Fødselsdag med en Rejse til Arizona, og store Festligheder blev holdt for ham der. Dagen efter hans Fødselsdag var det 11 Aar siden, han blev Kirkens Præsident.

Hans gode Helbred og sunde Liv giver os det Løfte og det Haab, at han vil leve og udføre sit velsignelsesrige Arbejde endnu i mange Aar.

Præsident Grant har rejst i mange fremmede Lande og præ-

diket Evangeliet. Medens han præsiderede over de europæiske Missioner, rejste han gennem hele Europa, og han var ogsaa den, som aabnede Missionen i Japan.

Over hele de Forenede Stater anses han for at være en fremtrædende Forretningsmand, og ofte opfordres han til at tale til store Forsamlinger.

E. M. G.

TEMPLER, SOM ER BYGGET I DET SIDSTE AARHUNDREDE.

De Hellige har bygget ni Templer.

Mormonerne har altid været et tempelbyggende Folk.

En af Mormonismens vigtigste Lærdomme er, at alle vil faa Anledning til at blive frelste. Derfor bygger de Sidste Dages Hellige Templer.

Vi tror, at de forskellige Ordinancer, som Daab, Haandspaalæggelse og lign., kan udføres af de levende for de døde, men at dette Arbejde maa udføres i Templer.

Kirken har bygget ni Templer, hvoraf de syv eksisterer. Fire er i Utah, eet paa Hawaii, eet i Kanada og eet i Arizona.

Kort efter Kirkens Organisation blev der givet en Aabenbaring til de Hellige, som var samlet i Kirtland, om, at et Tempel skulde bygges paa dette Sted.

Dette Arbejde blev straks paabegyndt, idet det første Læs Sten blev kort den 5te Juni 1833 af George A. Smith. Den samme Dag begyndte Hyrum Smith og Reynolds Cahoon at grave i Jorden for at lægge Grundvolden.

Kirtland Tempel blev fuldført Foraaret 1836, og den 27. Marts samme Aar blev det indviet under stor Højtidelighed. Templet kostede mellem 60.000 og 70.000 Dollars, og disse Midler blev skaffet tilveje af Kirkens Medlemmer.

Man begyndte straks at udføre Ordinancer her, og Templet blev benyttet, indtil Forfolgelserne jagede de Hellige til andre Tilflugtssteder.

Det næste Tempel var i Nauvoo, Ill., og det blev ogsaa bygget for at opfylde en guddommelig Befaling. Hjørnestenene blev lagt den 6. April 1841. Dette Tempel blev ikke fuldført i Joseph Smiths Levetid, men Døbefonten blev indsat og ind-

viet den 9. November 1841 og blev derefter benyttet til Daab for de døde.

Den 1ste Maj 1846 blev Templet højtidelig indviet.



Salt Lake Tempel.

Da de Hellige blev jaget fra Nauvoo, blev dette Tempel odelagt ved Ild, og Stenene blev spredt vidt om.

Nauvoo Tempel var en meget smuk Bygning, der blev beundret af alle, som besogte Byen.

Salt Lake Tempel.

Grundstenen til det store Salt Lake Tempel blev lagt den 6. April 1853, men længe for det blev fuldfort, blev tre andre Templer indviet, nemlig St. George Tempel den 1. Januar 1877, Manti Tempel den 21. Maj 1888 og Logan Tempel den 17. Maj 1884.

Salt Lake Tempel, som er det største og smukkeste af alle Kirkens Templer, var under Opforelse i 40 Aar. Dets Belig-

genhed blev udpeget af Brigham Young 4 Dage efter de første Pionerers Ankomst til Saltsødalen. Hjørnestenene blev lagt den 6. April 1853 og Topstenen den 6. April 1892. Det blev indviet af Præsident Wilford Woodruff den 6. April 1893. Omkostningerne beløber sig til ca. 4.000.000 Dollars.

Templet er 186 Fod langt og 99 Fod bredt. Det har tre Taarne paa hver Side. Hovedtaarnet er paa Østsiden og har paa Toppen en Statue af Engelen Moroni.

St. George Tempel.

Den nederste Del af dette Tempel blev indviet 1. Januar 1877, og Arbejdet for levende og døde blev straks paabegyndt.

Hele Bygningen blev indviet den 6. April 1877, og næsten alle Kirkens Generalautoriteter var tilstede. Dette Tempel er 141 Fod langt og 93 Fod bredt og har kostet en halv Million Dollars.

Manti Tempel.

Beliggenheden for Manti Tempel blev i 1875 udvalgt af Præsident Young, og Hjørnestenen blev lagt den 25. April 1877. Den 21. Maj 1888 blev Templet indviet af Præsident Wilford Woodruff. Apostel Lorenzo Snow holdt Indvielsesbønnen.

Logan Tempel.

Dette Tempel var under Opførelse i 7 Aar og blev indviet den 17. Maj 1884 under Ledelse af Præsident John Taylor. Det er en meget smuk Bygning, som er 171 Fod lang og 95 Fod bred. Det højeste Taarn rækker 170 Fod over Jorden. Omkostningerne var ca. 800.000 Dollars.

Hawaii Tempel.

Da Præsident Joseph F. Smith i 1915 besøgte de hawaiiske Øer, overvejede han Muligheden af at bygge et Tempel der. I Juni Maaned samme Aar valgte og indviede han en Grund, og efter at Forslaget om at bygge et Tempel paa de hawaiiske Øer til Fordel for de polynesiske Hellige var blevet fremlagt før Kirkens Generalkonference den 3. Oktober samme Aar, blev dette besluttet. Arbejdet blev paabegyndt i 1916, og Templet blev indviet af Præsident Heber J. Grant den 27. November 1919. Det er bygget i Form af et græsk Kors. Omgivelserne er smukt udsmykket med al tropisk Vegetation.

Cardston Tempel, Alberta, Kanada.

Præsident Smith udvalgte ogsaa Beliggenheden for Templet i Cardston og indviede denne Beliggenhed den 27. Juli 1913. Hjørnestenen blev lagt under Ledelse af Ældste David O. McKay af de Tolvs Raad.

Dette Tempel er bygget i Form af et Malteserkors. Ligesom Templet paa Hawaii har det ingen Taarne, men Bygningen selv er 110 Fod høj. Indvielsen blev foretaget af Præsident Heber J. Grant den 26. August 1923. Denne Bygning kostede 782.000 Dollars.

Arizona Tempel.

Det nyeste af alle Kirkens Templer er imidlertid Templet i Mesa, Arizona. I Konstruktionstype ligner det Templerne i Kanada og paa Hawaii. Tomten blev indviet i 1921, og seks Aar senere indviede Præsident Grant Templet under store Festligheder. Der var fremmødt Tusinder, hvoriblandt de fleste af Generalautoriteterne fra Salt Lake City.

Oprettelse af Templer har fundet Sted parallelt med Kirkens Fremgang forøvrigt, og eftersom det genealogiske Arbejde har skredet fremad.

For at skaffe tilveje de genealogiske Oplysninger, som kræves for Tempelarbejdet, blev Utahs Genealogiske Selskab organiseret den 13. November 1894 i Salt Lake City, og samme Aar oprettede dette Selskab et genealogisk Bibliotek.

Siden dette Selskab blev oprettet, har der været genealogiske Arbejdere over hele Verden, som hjælper de Hellige med at udarbejde deres Slægtregistre, saa at Tempelarbejde kan udføres.

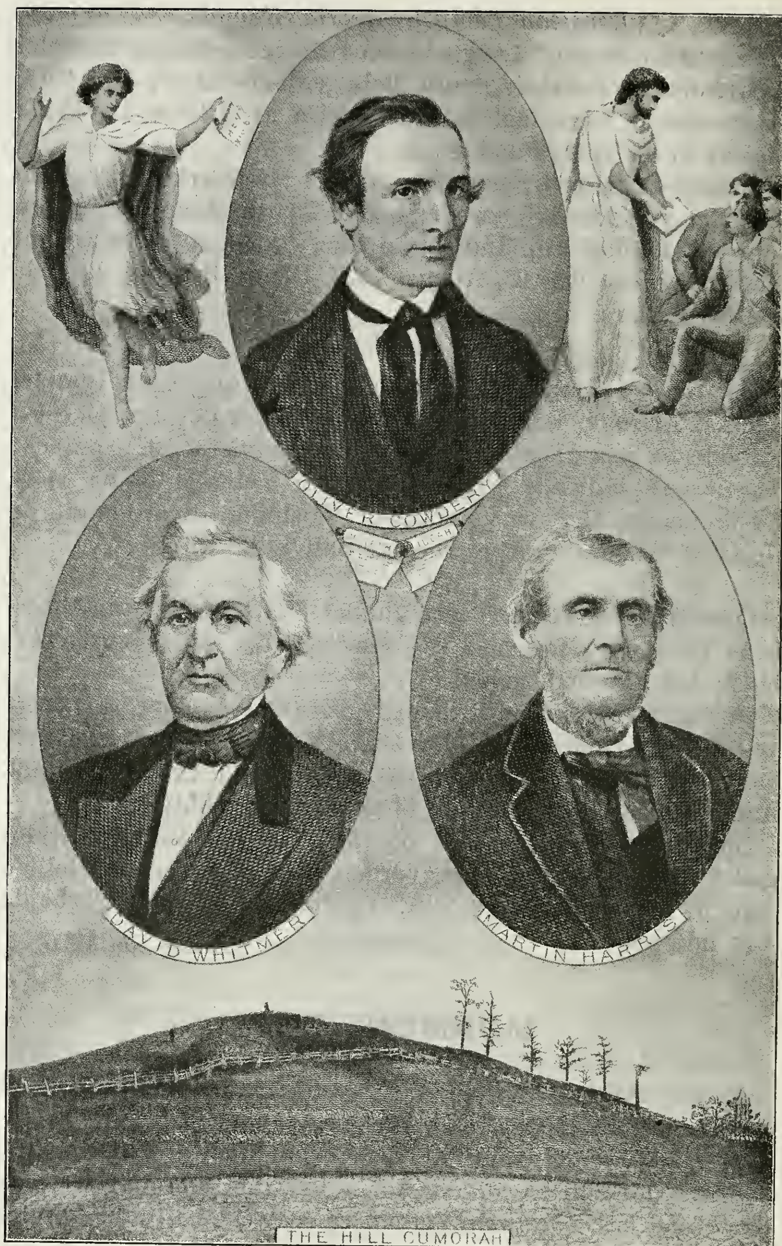
E. M. G.

MORMONS BOG.

Denne mærkelige Bog, som af Verden i Almindelighed kaldes Mormonernes Bibel, har haft en enestaaende Fremgang trods alt det, som har været gjort for at forhindre det.

Skønt det kun er ca. 100 Aar siden, den blev udgivet, har den været læst over hele Verden og er oversat til ikke mindre end 15 Sprog.

Den blev først udgivet paa Engelsk i 1830. Derpaa fulgte Udgivelsen paa Dansk i 1851, paa Fransk 1852, Tysk 1852, Italiensk 1852, Wallisisk 1852, Hawaiisk 1855, Svensk 1878,



De tre Vidner til Mormons Bog, samt Kumorah Høj.

Spansk 1880, Maorisk 1889, Hollandsk 1890, Samoansk 1903, Tahitisk 1904, Tyrkisk 1906 og Japanesisk 1909.

Desuden har den været oversat og læst fra Manuskript, men ikke udgivet, paa Hindostansk, moderne Jodisk og Græsk.

Paa de fleste af disse Sprog, særlig engelsk, tysk og de skandinaviske Sprog, har den været udgivet mange Gange.

De Sidste Dages Hellige tror, at Mormons Bog er Guds Ord, men ingenlunde paa Bekostning af Bibelen, som vore Fjender paastaar. Tværtimod. Disse to Bøger udfylder og bekræfter hverandre. Ligesom Bibelen indeholder en Beskrivelse over en Del af Folket paa det østlige Fastland, indeholder Mormons Bog det samme for det vestlige.

Mange af de Problemer og Vanskeligheder, som Videnskaben i Aarrækker har tumlet med, er blevet løst gennem Mormons Bogs Fremkomst. Alene dette, at den behandler saadanne Emner, er tydelig nok Bevis for, at den ikke kan være skrevet af en ulærd Dreng.

Mormons Bog er efter manges Opfattelse alt andet end interessant. Den er en skematisk, nærmest tør, Fremstilling af historiske Kendsgerninger, hvor Krigsberetningerne spiller en ikke liden Rolle. Dersom denne Bog havde været beregnet paa at vække Sensation og bringe sin Udgiver stor Fortjeneste, vilde den utvivlsomt have været ganske anderledes skrevet.

Netop disse Ting tjener til at bevise Sandheden af Mormons Bog. Desuden er der en anden, meget bemærkelsesværdig Ting: Mormons Bog er den eneste Bog i Verden, som har Vidner til at bekræfte dens Sandhed.

Foran i Mormons Bog findes en skriftlig Erklæring, som først 3 og derefter 8 Vidner har afgivet om, at de med deres egne Øjne har set og med deres Hænder berørt de Plader, hvorfra Joseph Smith oversatte Mormons Bog.

De tre Hovedvidner var Oliver Cowdery, der virkede som hans Sekretær under det meste af Oversættelsen, Martin Harris, som havde ydet ham megen finansiel og anden Hjælp under denne Periode, og David Whitmer, i hvis Hjem det meste af Oversættelsen blev udført.

Saa mærkelig det end maa synes, saa var det ingen af disse Mænd, som forblev trofaste mod Kirken hele deres Liv. Baade Oliver Cowdery og David Whitmer modarbejdede senere baade Kirken og Joseph Smith, og saa alvorlig var deres Forseelse, at de begge blev udelukket af Kirken.

Martin Harris blev mere og mere sløv, til han tilsidst drev helt bort fra Kirken. Men tiltrods for al den Bitterhed, de senere kunde føle ligeoverfor Kirken, har de dog aldrig fornægtet Sandheden af det Vidnesbyrd, de engang havde underskrevet.

Oliver Cowdery bekræftede altid, naar han blev spurgt derom, at han virkelig havde set Pladerne, hvorfra Mormons Bog var oversat, og at han havde set Engelen, som bar Optegnelserne. Endog i et overfyldt Retslokale bar han engang dette Vidnesbyrd.

Men i Aaret 1848, efter at de Hellige var blevet jaget ud fra Nauvoo, vendte Cowdery tilbage til Kirken i Kanesville og bad ydmygt om at blive optaget som Medlem.

Martin Harris vendte ligeledes tilbage til Kirken efter en Del Aars Forløb, og i 1870 kom han til Utah. Han bosatte sig i Clarkston, hvor han døde 5 Aar senere i en Alder af 92 Aar. Ved talrige Anledninger gentog han sit Vidnesbyrd om Mormons Bogs Guddommelighed.

David Whitmer kom aldrig tilbage til Kirken. Men heller ikke han fornægtede nogensinde sit Vidnesbyrd.

Kort før hans Død erklærede han offentlig, at han aldrig havde fornægtet sit Vidnesbyrd. Og han fremhævede ogsaa, at de to andre Vidner, Oliver Cowdery og Martin Harris, heller aldrig havde gjort det.

Desuden var der, som nævnt, otte andre Vidner, som fik Pladerne at se, og som bar Vidnesbyrd derom. Disse otte var: Christian Whitmer, Jacob Whitmer, Peter Whitmer jun., John Whitmer, Hiram Page, Joseph Smith sen., Hyrum Smith og Samuel H. Smith.

Alle disse forblev ogsaa trofaste mod deres Vidnesbyrd lige til deres Død.

E. M. G.

Missionærer blev udsendt til Indianerne i Kirkens første Aar.

Ved en Konference, som Kirken holdt i Fayette, New York, i September 1830 blev den første Mission til Indianerne, eller Lamaniterne, bestemt. Oliver Cowdery, Parley P. Pratt, Peter Whitmer jun. og Ziba Peterson blev kaldet til at aabne dette Arbejde.

Den første Stamme, som blev besøgt, var Delawarerne.

KIRKENS ORGANISATION.

Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige blev organiseret den 6. April 1830 i Peter Whitmers Hus i Fayette, Seneca County, Staten New York. Den blev organiseret med 6 Medlemmer, som netop var det Antal, der forlangtes for, at Or-



Kirkens Organisation.

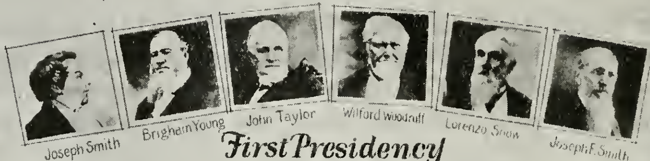
ganisationen skulde være gyldig ifølge Statens Love. Disse 6 var: Joseph Smith, Oliver Cowdery, Hyrum Smith, Josephs Broder, Peter Whitmer jun., David Whitmer og Samuel H. Smith, en anden af Josephs Brødre. Alle disse var unge Mænd. Den ældste var kun 31 Aar.

Ovenstaaende Billede er hentet fra denne meget betydningsfulde Begivenhed.

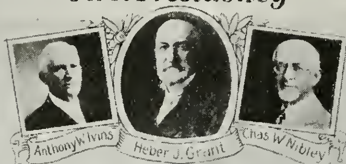
Det første Mirakel.

Det første Mirakel, der blev udført i Kirken, fandt Sted samme Maaned, den var organiseret, nemlig i April 1830, da Profeten Joseph Smith drev en Djævel ud af Newel Knight.

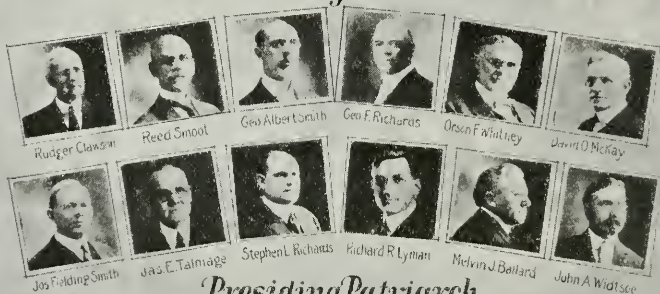
Former Presidents



First Presidency



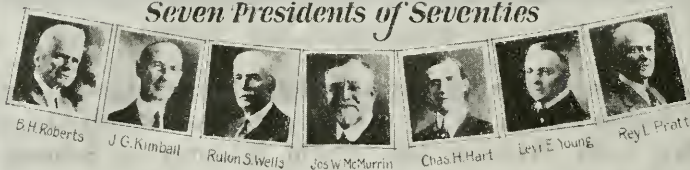
Council of Twelve



Presiding Patriarch



Seven Presidents of Seventies



Presiding Bishopric



Kirkens General-Autoriteter.

PAA DERES FRUGTER SKAL I KENDE DEM.

Ovenstaaende Billeder viser de tidligere Præsidenter, det nuværende Præsidentskab og de 12 Apostle i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Det er Mænd, som véd, hvad Modgang og Trængsler er. De er blevet taget fra deres Arbejde som Læger, Sagforere, Ingeniorer, Universitetspræsidenter og lign. og er blevet sat til at være Ledere og Herrens Tjenere. Et Par Linjer om disse Mænd, som udforer den samme Virksomhed som de fordums Apostle, nemlig som Sandhedens Budbærere, kunde være interessant. Apostel John A. Widtsoe har studeret baade ved amerikanske og europæiske Universiteter og har været Præsident over to amerikanske Universiteter. Apostel Reed Smoot er for Tiden Formand for Finanskomiteén i de Forenede Staters Senat. Apostel James E. Talmage har den filosofiske Doktorgrad, er desuden Forfatter af en Mængde Boger og er Medlem af »Det Kongelige Videnskabsselskab i Edinburgh«. Apostel Richard R. Lyman er en af de ledende Ingeniorer i Amerika, medens Præsident Heber J. Grant, en from og gudfrygtig Mand, er kendt over hele de Forenede Stater for sin Dygtighed som Assurancemand. Andre i ovenstaaende Gruppe er ligesaa fremragende som de, der er nævnt. Deres Erfaringer i Livets Kampe, deres Stillinger, Kundskaber og Vidnesbyrd om Evangeliet og det guddommelige Kald, de har modtaget, gor dem egnet til dygtige, gudfrygtige Ledere i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Disse Mænd er nogle af »Mormonismen«s Frugter.

T. C. J.

MISSIONÆRERNES BUDSKAB TIL VERDEN.

I de hundrede Aar, som er forlobet, siden denne Kirke blev organiseret, har en stor, frivillig Skare af Missionærer altid været beskæftiget med at bringe Evangeliets glade Budskab til Verden.

Disse Missionærer, hvoraf der har været over 50.000, har givet deres Tid, deres Arbejde og har betalt deres egne Udgifter for et Tidsrum fra 6 Maaneder til 3 eller 4 Aar.

Et af Kirkens Hovedformaal er, at Evangeliet skal forkyndes til alle Folkeslag, og skønt flere asiatiske og afrikanske Lande ikke er indbefattet i de nuværende Missioner, saa har alligevel Missionærer arbejdet i næsten alle disse Lande.

Ved dette ypperlige Arbejdssystem spredes Evangeliet hurtig over hele Verden.

Det hele ledes af det første Præsidentskab, de Tolvs Raad og de forste syv Præsidenter over de 70. Kirken har for nærværende 28 Missioner, som alle bestyres af en Missionspræsident. I disse Missioner er der saa Distrikter, som alle bestyres af Distriktspræsidenter. Distrikterne er igen inddelt i Grene under Ledelse af en Præsident eller lokal Ældste.

Kirken har 783 af disse Grene i Missionerne. Missionærerne rejser som Regel to og to, en ældre og en yngre.

Kirkens første Mission blev oprettet kort efter dens Organisation. I 1830 fik Medlemmerne af de Tolvs Raad Ordre til at gennemrejse alle de Forenede Stater, som dengang kun omfattede den østlige Del af Mississippifloden. De blev i dette Arbejde assisteret af mange af Kirkens Medlemmer, og Mormonmissionærerne naaede praktisk talt at besøge alle Landene, endogsaa Kanada, hvor en Mission blev organiseret i 1833.

Den første udenlandske Mission blev organiseret i Juni 1837, da Ældsterne Heber C. Kimball, Orson Hyde, Willard Richards og Joseph Fielding blev kaldet til at gaa til England og forkynde Evangeliet til Folket der.

De forlod New York den 1. Juli samme Aar og afrejste til England ledsaget af tre Ældster fra Kanada, nemlig John Goodson, Isaac Russell og John Snider. De ankom til England den 20. Juli og begyndte da den første af Kirkens udenlandske Missioner, og denne har eksisteret uafbrudt siden den Tid.

Siden har Kirken organiseret Missioner i forskellige Dele af Amerika og i mange fremmede Lande. Disse Missioner og de forskellige Data for deres Organisation er:

Wales, Irland og Australien 1840, Palæstina 1841, Selskabsøerne 1844, Jerseyoerne 1847, Frankrig 1849, Italien, Danmark, Sverige og Hawaii 1850, Schweiz, Norge, Island, Indien, Syd-Amerika og Tyskland 1851, Malta og de Vestindiske Øer 1852, Spanien, Syd-Afrika og Kina 1853, New-Zealand og Siam 1854, Skotland 1857, Samoa af hawaiiske Ældster 1864, Samoa af Ældster fra Hovedkvarteret 1888, Østrig 1865, Finland 1875,

Meksiko 1876, Tyrkiet 1884, Belgien 1889, Tonga 1891, Japan 1901, Syd-Amerika 1925.

I de Forenede Stater er der 9 Hovedafdelinger, nemlig Kalifornien, Nordvest-Staterne, Vest-Staterne, Meksiko, Syd-Staterne, Nord-Staterne, Central-Staterne, Øst-Staterne og Nord-Central-Staterne.

Den kanadiske Mission indbefatter to eller tre af de nordlige Stater i U. S. A. samt det østlige af Kanada.

Kirken har for nærværende henimod 2300 Missionærer i Arbejde. Disse bestaar for Størsteparten af unge Mænd og Kvinder, som alle frivillig giver deres Tid og Penge til Kirken. De afholder Møder, baade indendørs og ude paa Gadehjørnerne, og de uddeler Traktater og anden kirkelig Litteratur ved Folks Døre.

Ingen anden Kirke kræver saa store Opofrelser og saa meget ubetalt Arbejde af sine Medlemmer, som Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

Og det aandelige og moralske Niveau, hvorpaa disse unge Missionærer staar, og de Opofrelser, de har gjort og stadig gør for Evangeliets Skyld, er uden Sidestykke i Menneskenes Historie.

E. M. G.

Joseph Smiths Bedstefader havde Tro paa Profeten.

Asael Smith, Profeten Joseph Smiths Bedstefader, sagde en Gang: »Jeg har en Forvisning i min Sjæl om, at en af mine Efterkommere vil udføre et Arbejde, som vil revolutionere Verden i religiøs Henseende.«

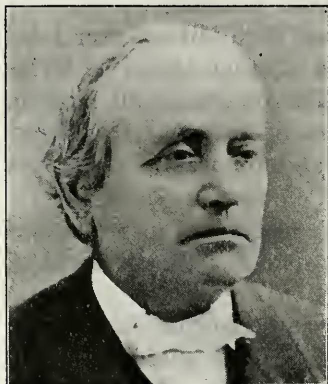
Kort før hans Død (som indtraf, da han var 86 Aar gammel) fik han Besøg af sin Søn Joseph Smith, Profetens Fader, som gav ham en Kopi af Mormons Bog. Skønt han var svag af Helbred, læste han Bogen og sagde, at han var overbevist om, at det var en guddommelig Optegnelse.

Mose Bog aabenbaret til Profeten.

Sommeren 1830 fik Joseph Smith mange Aabenbaringer, deriblandt ogsaa mange Udtalelser af Moses. Denne Aabenbaring blev senere forøget og findes nu i »Den Kostelige Perle« under Navn af Mose Bog. Den giver Oplysninger angaaende Beretningen om Verdens Skabelse.

EVANGELIETS INDFØRELSE I DANMARK—NORGE.

Ved en General-Konference, som blev afholdt i Salt Lake City i Oktober 1849, blev Erastus Snow af de Tolvs Raad, sammen med Peter O. Hansen, kaldet til at aabne Arbejdet i Danmark. Sammen med andre Ældster, som var kaldet til at udføre Missionsarbejde i Europa, rejste de til England, hvor de besøgte Ældsterne og de Hellige.


Erastus Snow, Nordens Apostel.

Ældste Peter O. Hansen ventede ikke paa, at hans Leder, Ældste Erastus Snow, skulde blive færdig, men afrejste til sit Fødeland Danmark og ankom til København den 11. Maj 1850. Han begyndte straks at udføre Missionsarbejde blandt sine Slægtninge og Venner. Tilsyneladende havde han ikke megen Fremgang, da hans Fader ikke vilde modtage ham, og Størsteparten af hans tidligere Venner ogsaa vendte Ryggen til ham. — Ældste Erastus Snow forlod London den 8. Juni og rejste til Hull. Han blev ledsaget af Ældste George P. Dykes. (Broder Dykes havde indført Evangeliet hos det norske Folk, som boede i La Salle County, Illinois, i 1842 og havde der faaet lidt Kendskab til det norske Sprog.) I Hull sluttede John E. Forsgreen sig til Brødrene, og den 11. Juni 1850 afrejste disse tre Ældster med Skibet »Victoria« og ankom til København den 14. Juni Kl. 10 om Morgenen. De blev modtaget af Peter O. Hansen, som førte dem til et Hotel, hvor de tilbragte den første Nat. Om Morgenen gik de ud for at opsøge et mere passende Sted og fandt dette hos Hr. Lauritz B. Malling, som boede i Bredgade 96. Dette Sted blev senere den skandinaviske Missions Hovedkvarter. Hr. Malling og Medlemmerne af hans Husstand blev ogsaa nogle af de første, som sluttede sig til Kirken.

Det første Møde blev holdt i et privat Hjem hos Peter Beckstrøm i Store Kongensgade den 21. Juli 1850. Den 12. August 1850 fandt den første Daab i Skandinavien Sted. Ved denne

Lejlighed døbte Apostel Erastus Snow 15 Personer i Øresunds klare Vande. Den 15. September 1850 blev Københavns Gren organiseret i et Lokale i Vingaardsstræde med Ældste George P. Dykes som Præsident. Søndag den 25. August blev der afholdt et Møde hos Hans Larsen paa Christianshavn, hvor Nadveren blev administreret med guddommelig Myndighed for første Gang i Danmark i denne Husholdning. I dette Møde blev ogsaa lokale Brødre for første Gang ordineret til det aaronske Præstedømme. Knud H. Bruun blev ordineret til Præst og Ole U. C. Mønster til Lærer. Det første faste Mødelokale var i Lille Kongensgade 21. Det følgende Aar blev der lejet et Lokale for de Hellige paa Christianshavn. Det laa paa Hjørnet af Dronningensgade og St. Annagade. Det første Møde blev afholdt der den 25. April 1851.

Oversættelsen af Mormons Bog blev paabegyndt i Januar 1851 og fuldført den 22. Maj 1851.

Den første Frugt af Evangeliets Forkyndelse til Nordmændene i Skandinavien var, at Svend Larsen fra Øster-Risør blev omvendt og døbt. Han blev døbt i Danmark af Ældste Ole Christian Nelson den 23. September 1851.

Hans F. Petersen og John A. Ahmanson var de første Ældster, som ankom til Norge. De ankom den 7. Oktober 1851. Ældste Hans F. Petersen havde tidligere været en Tur med Svend Larsen, som var Sø-Kaptajn, til Øster-Risør. Men da hans Pas ikke var i Orden, maatte han vende tilbage til Danmark.

De første, som blev døbt i Norge, var Peter Adamson og John Olsen, som blev døbt i Øster-Risør den 26. November 1851.

Baade Danmark og Norge har været frugtbare Marker for Evangeliet, og ca. 35.000 Sjæle er til Dato blevet indlemmet i Kirken ved Daab. Over 2000 Ældster har prædiket Evangeliet i disse to Lande, uden Løn og Betaling.

Fra 1850—1905 omfattede den skandinaviske Mission Danmark, Norge og Sverige, men fra 1905 til 1920 bestod den kun af Danmark og Norge og hed paa den Tid den Dansk-Norske Mission. Siden 1920 har Danmark og Norge været to selvstændige Missioner. Vore Optegnelser viser, at 33 Præsidenter har præsideret over den skandinaviske Mission — 6 over den dansk-norske, 4 over Danmark og 5 over Norge indtil vor Tid.

H. M. L.

HILSEN
FRA GENERAL-PRÆSIDENTSKABET FOR DEN KVINDELIGE HJÆLPEFORENING.

Det er en stor Glæde for Kvindeforeningens Hovedbestyrelse at sende sine bedste Hilsener og Lykønskninger til Medlemmerne af Kvindeforeningerne i de europæiske Missioner. Ved denne mest betydningsfulde Milepæl i vor Historie vender vi Blikket i to Retninger, mod Fortiden og mod Fremtiden. Begge Dele bringer Glæde og Haab til vore Hjerter; Glæde over Fortiden, Haab for Fremtiden. Kvindeforeningen føler sig saa uløselig knyttet til Kirken, at det er umulig at udskille disse to fra hinanden. Vore Hjerter har været nedbøjet i Sorg over Kirkens Modgang, eller fyldt af Glæde over dens Sejre i det Aarhundrede, som er gaaet.

Den bedste Maalestok for et Folks Fremgang er det Niveau, hvorpaa dets Kvinder befinder sig. Kvinderne i vor Kirke har aldrig vist sig at svigte i de Prøver, hvorpaa de er blevet sat. De Instruktioner, som vor Profet-Organisator har givet os, har indeholdt de allerstørste Udviklingsmuligheder, der nogensinde er blevet skænket til Kvinder. Vor Kvindelige Hjælpeforening har en glimrende Fortid, og dens Fremtid er fuld af Løfter, altid set fra et Tjeneste-Synspunkt. Skønt den Kvindelige Hjælpeforening stadig holder Skridt med Kirkens Udvikling i enhver Retning, saa glemmer den dog aldrig, at den første Opgave, som blev givet den, var: »at have Omsorg for de fattige, betjene de syge, trøste de sørgende og forkynde Retfærdighed«.

Louise Y. Robison,
Amy Brown Lyman,
Julia A. Child,
General-Præsidentskab for den Kvindelige Hjælpeforening
i Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.

HILSEN
FRA PRÆSIDENT JOHN A. WIDTSOE.

Et Hundrede Aar, en Brøkdel af Evigheden, en profetisk Generation, et bekvemt Tidsmaal for Mennesket! Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige har passeret det første Aarhundrede.

Vi staar taknemlige, forventningsfulde foran denne Dag —

men ogsaa med Alvor og Sindighed. Hvorledes har vi opfyldt vore Pligter? Er vi beredt for Fremtiden?

Vi har haft stor Fremgang i det forløbne Aarhundrede. Fra en Haandfuld er vi vokset til en Mængde. Vi har opnaaet mange af Livets Goder. Vi har en bemærkelsesværdig Historie. Er det nok? Vi har forvaltet evige Sandheder. Træet dømmes af dets Frugter. Hvilken Dom tilkommer os?

Sandhedens Maalestok er ikke Antal, heller ikke Rigdom,



John A. Widtsoe.



Leah D. Widtsoe.

ikke engang Selvovervindelse. Nej, den ligger dybere, i den uudgrundelige Sjæls Motiver. Har alt været gjort, i glad Lydighed til Guds Befaling, for Guds Forherligelse? Da er alt vel. Da skal vi gaa ind til en større Herlighed. Ved denne Prøve stiger vor Taknemlighed op mod Himmelen. For Herrens Folk i disse Dage har paa en vidunderlig Maade erindret den guddommelige Forpligtelse, som er skænket dem.

For den Almægtiges Forherligelse, for at hans Hensigter kan fuldføres, har de Hellige arbejdet i opofrende Selvfornægtelse i disse mange Aar. De har forladt deres kære, har mødt Forfølgelse og Had. De har ofret Rigdom og Velvære. De har nedlagt deres Liv for Sandhedens Sag. De har kæmpet sig frem gennem øde Ørkener. De er blevet jaget fra Sted til Sted. De har i lange Tider arbejdet for de Afdøde. De har udsendt Hærskarer af Missionærer, som har gaaet uden Løn og Betaling, uforfærdede for at forkynde Tro og Omvendelse, det levende Evangeliums Principper, til de ærlige i en uinteresseret Verden, medens Fædre og Mødre, Brødre og Søstre, Enker

og Faderløse har arbejdet med Plov og Hammer, med Naal og Vaskebalje for at understøtte og opholde disse Herrens Sendebud — alt dette, og Tusind andre Ting, har de gjort med en urokkelig Tro. De har gjort det af Kærlighed til Gud og Mennesker og for Guds Riges Genoprettelse.

Arbejdet kunde være bedre udført. Mennesker er skrøbelige. Men man søger forgæves efter noget lignende i Menneskehedens Historie.

Selvsagt er der kommet Fremgang og Velsignelse til dem, som har givet sig hen for Sandhedens Sag. De Sidste Dages Helliges Fremgang, fysisk, intellektuelt, økonomisk og moralsk, bærer det tydeligste Vidnesbyrd til Verden i Dag om, at Herrens Velsignelse er med dette bagtalte Folk. Og der er den dybeste Taknemlighed i vore Hjerter for, at Herren har anerkendt vort Arbejde. Om vi havde svigtet vore Pligter, vilde andre blevet udvalgte, thi Herrens Hensigter rokkes ikke.

Om vi fremdeles sætter Herrens Sag over personlige Ønsker, kan vi med Glæde se ind i Fremtiden, som synes mere lovende, end der kunde tænkes mulig for Hundrede Aar siden. Vildfarelsen viger for Sandheden, om end det onde stadig kæmper mod Retfærdighed. Tradition og Fordom begynder at tabe sin Magt. Det sidste Aarhundrede har givet os bedre Midler til at sprede Evangeliet. Hvis vi fortsætter vort Arbejde i Oprigtighed, Selvforglemmelse og Kærlighed, vil det kommende Aarhundrede blive endnu rigere end det foregaaende, og Herrens Dag vil nærme sig.

Vi maa stadig se fremad. For eet Hundrede Aar siden blev Grunden lagt til et stort og vidunderligt Værk. Vi bygger nu videre paa denne Grundvold. Vort Budskab skal forkyndes til hele Verden, til alle Stammer, Nationer, Tungemaal og Folk. Herren er mægtig. Hans Vilje vil ske. Det er godt at være i hans Tjeneste.

Hvad er min Pligt som et Medlem af Kirken? Jeg nyder godt af Fortidens Velsignelser. Hvorledes kan jeg tjene Fremtiden? Svaret er enkelt. Gør alt, som kan bringe Evangeliet fremad. Tænk meget paa det fælles bedste, lidet paa personlig Fordel. Bed meget og sæt Tro i Gerning. Husk altid, at den, som har faaet Sandheden og misbruger den, er under Fordømmelse.

Tanken gaar videre. Evangeliet kan forkyndes ved Tunge, Pen og Eksempel, mest ved det sidste. Hvis ethvert Medlem af Kirken fra i Dag af vil forstaa sin personlige Pligt til at

leve i Lydighed til Herrens Lov, saa vil Sandheden snart erobre Jorden.

Vi priser Herren i Dag for hans store Godhed. Vi priser ham for Fremtidens Løfter. »Vi og vort Hus, vi vil tjene Herren.« Og vi véd, at Profetens Ord vil opfyldes: »Israel skal frelses for Herren med en evig Frelse. Det skal ikke blive tilskamme eller fordømmes i al Evighed.«

Saaledes hilser vi det kommende Aarhundrede velkommen.

John A. Widtsoe,
Præsident for den europæiske Mission.



Rachel S. Larsen.



Holger M. Larsen.

HILSEN TIL DEN DANSKE MISSION.

Ved Slutningen af dette, det første Aarhundrede siden Kirkens Organisation, føler jeg, at vi, som Medlemmer af den danske Mission, bør standse et Par Minutter og undersøge os selv for at se, om vi virkelig værdsætter de store Velsignelser, som kommer til os, naar vi bliver Medlemmer af denne Kirke.

Kirken er af guddommelig Oprindelse, saaledes som den er blevet gengivet til Jorden i disse de sidste Dage. Vi skal sætte Pris paa den store Velsignelse, det er at faa Lov at være Medlemmer af denne Kirke. Denne Velsignelse kan ikke købes for Penge, men kommer gennem Lydighed til Evangeliets Love og Ordinancer. Lad os erindre, at det er ikke nok blot at være Medlemmer af Kirken. Daab er Døren til Guds Rige, men hvis vi kun kommer indenfor Døren og glemmer de Pligter, som kommer med vort Medlemsskab, vil det ikke gavne os meget. Lad os, gennem dette Jubilæumsaar, prøve at vise vor Paa-

skønnelse af vort Medlemsskab ved at leve Evangeliet mere helt for hver Dag, ved at være venlige mod hverandre og, som vort Kvindeforenings-Valgsprog siger, lad os søge at vinde denne Paaskønnelse ved at søge efter andres gode Sider.

Jeg hilser eder, mine Brødre og Søstre i den danske Mission. Maa Kærlighedens og Enhedens Aand bo hos eder gennem dette vort Jubilæumsaar!

Holger M. Larsen,
Præsident over den danske Mission.



Margaret A. Jensen. Hyrum D. Jensen.

HILSEN TIL DE HELLIGE OG VENNER I DEN NORSKE MISJON.

Ved dette hundrede års jubilæum for organisasjonen av Jesu Kristi kirke av siste dages hellige ønsker vi å overbringe de hellige og våre mange venner i den norske misjon våre beste hilsener og lykkønskninger.

Den 6. april, for et hundrede år siden, blev Guds rike gjenoprettet her på jorden med alle gaver og velsignelser, som vi som medlemmer kan nyde, likeledes av andre, som gjennem den forløpne tid er blitt velsignet og veiledet på grunn av det lys, som blev bragt til jorden gjennem oprettelsen av denne, den største og mest vidunderlige husholdning.

Det er vårt inderligste ønske, at Herren må velsigne alle og enhver, som i opriktighet søker å gjøre sitt beste.

Vi kan se tilbake på mange storartede tider gjennem de forbigangne år. La oss også se fremtiden lyst imøte og leve således, at vi kan være under Guds beskyttende hånd og utføre de plikter, som påhviler oss.

Eders

Hyrum D. Jensen,
Misjonspresident.

Margaret A. Jensen,
President av Kvindeforeningen.

KRONOLOGI OVER MORMONISMENS TIDLIGE HISTORIE.

23. Dec.	1805:	Mormonprofeten, Joseph Smith, blev født.
Foraaret	1820:	Joseph Smith havde sit første Syn.
21. Sept.	1823:	Joseph fik tre Gange om Natten Besøg af Engelen Moroni.
22. Sept.	1823:	Joseph fik atter Besøg af Engelen Moroni. Joseph gik til Kumorah Høj og saa der Guldpladerne.
22. Sept.	1824:	Joseph aflagde sit andet Besøg ved Kumorah Høj.
22. Sept.	1825:	Joseph aflagde sit tredie Besøg ved Kumorah Høj.
22. Sept.	1826:	Joseph aflagde sit fjerde Besøg ved Kumorah Høj.
22. Sept.	1827:	Joseph fik Pladerne.
18. Jan.	1827:	Joseph Smith og Emma Hale blev gift.
Dec.	1827:	Joseph flyttede til sine Svigerforældres Hjem for at oversætte Pladerne.
Febr.	1828:	Martin Harris medbragte Kopier af Tegn fra Pladerne og deres Fortolkning til en Ægyptolog i New York.
12. April	1828:	Martin Harris begyndte at arbejde som Sekretær for Joseph Smith, medens denne oversatte Pladerne.
14. Juni	1828:	Martin Harris mistede en Del af Manuskriptet til Mormons Bog og fik ikke længer Lov til at assistere ved Oversættelsen.
5. April	1829:	Oliver Cowdery aflagde sit første Besøg hos Joseph Smith.

7. April 1829: Oliver Cowdery begyndte at arbejde som Sekretær for Joseph Smith.
15. Maj 1829: Døberen Johannes viste sig for Joseph og Oliver og ordinerede dem til det aaronske Præstedømme, hvorefter de blev døbte.
Juni 1829: Joseph og Oliver flyttede til Fayette, N. Y., hvor de genoptog Oversættelsen af Pladerne i Peter Whitmers Hjem.
Juni 1829: Flere Personer blev døbte som Følge af Joseph Smiths Forkyndelse.
Juni 1829: Mormons Bogs Oversættelse blev fuldført.
Juni 1829: Tre Vidner saa Pladerne.
Juni 1829: Pladerne blev givet tilbage til Engelen Moroni, og Arrangementer blev truffet for Trykningen af Mormons Bog.
Juni 1829: Det melkisedekske Præstedømme blev gengivet ved Besøg af Peter, Jakob og Johannes.
6. April 1830: Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige blev organiseret.
11. April 1830: Kirken holdt sit første offentlige Møde i Fayette.
1. Juni 1830: Den første Konference blev holdt i Fayette, hvor Kirken blev organiseret.

(Deseret News.)

INDHOLD:

SKANDINAVIENS STJERNE, Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Helliges Organ i Danmark og Norge, udkommer den 1. og 15. i hver Maaned og koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.
Udgivet og forlagt af HOLGER M. LARSEN, Korsgade 11, Kbhvn. N.
Trykt hos F. E. Bording.